

istand til med Bestemthed at opgive sine Indtægter, og at Kaldet i hans Tid var nedbragt til omtrent det halve Beløb. Jeg skal endnu tilføie, at disse Misforhold forøges derved, at de Kald, der have den større Sum, faae den paa en sikkrere Maade, og de Kald, der faae den mindre Sum — skjøndt de besværligere — faae den paa en mindre sikker Maade. Jeg gaaer nemlig ud fra, at ligesom Præsten hidtil ved hele sin hønslige Indretning har sat meest Priis paa den faste Tiendeindtægt, vil han nu sætte større Priis paa den faste Lønning, som han hæver i større Beløb, end paa Offer og Accidenter, der paa forskjellig Maade og til ubestemt Tid tilflyde ham. Men nu træffer det sig saa, at det lille Kald, jeg først nævnte, nemlig Vallensbæk, faaer af sine 1,400 Rd. de 736 under den heldigste Form, som fast Løn, kun underkastet Capitelstartens Fluctuationer, medens Ørsted Kald af den samme Indtægt kun faaer 464 Rd. udbetalte i Form af fast Gage. Skjøndt det har den tredobbelte Befolkning og to Kirker, har det den samme Indtægt som Vallensbæk, og endda i mindre heldig Form; thi man er vel enig i, at 200 Rd., converterede til Byg, udbetalte efter Capiteltaxten hver Maaned, er bedre end 200 Rd., som kunne ventes at indkomme i Offer og Accidenter. Hvis man altsaa skal opnaae en Gagering for de geistlige Embedsmænd, maa der, naar der skal være en forskjellig Gage, gøres et Forsøg paa at medoptage — ikke som eneste Factor, hvortil den ikke er stikket, og ikke engang som Hovedfactor, men som medbestemende — et Hensyn til Kaldets almindelige Besværlighed for den Embedsmand, der skal bestyre det. Just fordt jeg her har berørt et Forhold, som ikke kan afgjøres uden en Prøvelse i det Enkelte, og da jeg troer, at de Indberetninger, der foreligge, ikke ville give tilstrækkelig Veiledning, om de end nok saa omhyggelig bearbejdes — og jeg veed, at de ere omhyggelig bearbejdede — er det just et Datum, foruden hvad der tidligere er fremsført, for at det dog var ønskeligt, om vi, selv om vi ikke opnaaede at faae denne Lov særdrig i denne Session, dog kunde bringe det dertil, at Lovudkastet med de Modificationer, det kunde faae ved en Prøvelse her, forelagdes til offentlig

Bedømmelse og Medvirkning af kirkelige Embedsmænd under de Former, som Ministeriet maatte finde hensigtsmæssige og passende, forat det kunde faae en Detail-Medvirkning med Hensyn til Fordelingen af Indtægterne, efterat det for os ligger klart for, at disse Statsindtægter for bestandig ere henlagte til en særegen Fond, og efterat det ligger klart for de Geistlige, at de maae gaae til Sagen som til en, der skal tilendebringes. Thi det er klart, at Regeringen og de øvrige Factorer af Lovgivningsmagten ville have Forandring i de Geistliges Lønning, saa at de rundelste Lønninger falde bort og de smaa forbedres, og der tillige bliver Noget tilovers til andre Formaal. Med Hensyn til disse andre Formaal, som ere omtalte i § 2, maa jeg tilstaae, at jeg troer — og jeg veed ikke, om Ministeren vil lægge mig det til Last, at jeg udtaler det — at der her mere findes Anhydninger, som jeg sætter Priis paa, end der findes tilstrækkelige Momenter til Udsærdigelse i Lovform. Jeg troer, at der kunde være Noget at tilføie. Naget den Fond, der skal dannes, skal kaldes geistlig eller kirkelig Lønningsfond; troer jeg dog, at selv geistlige Embedsmænd ville indrømme mig, at der kunde være kirkelige Formaal, som den kunde tjene til at sørge for, og som burde nævnes; Opførelsen af Kirker, Dannelsen af nye Embeder hører saaledes simpelthen under Lønningsfondens Opgave. Naar jeg sagde, at der mere var Anhydninger, ligger dette i, at der er sagt, at der kræves en Sum til residerende Capellanier og til Capellaner pro loco, men man har jo ikke noget Middel til at bestemme, om denne Sum er nogenlunde rigtig fastsat, saa at den foreløbig kan faae Lovgivningsmagtens Sanction; naar der ikke er sagt Noget om, efter hvilke Regler og Grundsætninger man vil oprette saadanne Capellanier. Det Samme gjælder om den Sum, der er opført til Honorar for Proosterne. Det forekommer mig noget paafaldende, at den ærede Minister siger, at han har tænkt paa 14,000 Rd., men fordi de ikke vare der, har han renonceret paa de 10,000 og kun beholdt de 4,000 Rd., hvad dog maatte begrundes ved et bestemtere Skøn om den hele Anvendelse. Jeg kan altsaa for min Deel idetmindste ikke see Andet i Sen end